

Matkakertomus
Dublin City University (DCU)
Dublin, Irlanti
Syyskuu 2006-Tammikuu 2007

Mikko Salmela
TTE4SN4Z

1 Johdanto	3
2 Lähtö koittaa.....	3
3 Perillä	4
3.1 Asunto	4
3.2 Koulu.....	4
3.3 Vapaa-aika.....	5
3.4 Eläminen.....	6
4 Lähtö koittaa taas	7
5 Neljä ja puoli kuukautta takana.....	7

1 Johdanto

Oli syksy 2005, opiskelin toista vuotta tietotekniikkaa ja tuntui siltä, että haluan tältä opiskeluelämältä jotain enemmän. Ruotsia lukuun ottamatta en ollut koskaan käynyt ulkomailla. Jossakin vaiheessa ennen joulua sain ajatuksen vaihto-opiskelusta ja päätin käydä koulun kv-toimistossa siitä kyselemässä. Pikaisessa tapaamisessa toimistossa selvisi, että vaihtoon olisi päässyt jo seuraavana keväänä, mutta sopivia vaihtoehtoja en löytänyt. Odotin joulun yli ja tarkistin koulun nettisivuilla olevat vaihtokohteet, joista Dublin hyökkäsi heti silmilleni ja päätin saman tien hakea opiskelupaikkaa sinne; englanninkielinen valtio, josta olin kuullut vain positiivisia asioita ja olin aina pitänyt Irlantia Brittein saarista kiinnostavimpana. Syksyllä 2006 olisi minun aikani lähteä ja opiskelukohteena Dublin City University (DCU).

2 Lähtö koittaa

Kevät meni nopeasti kirjoitellen lomakkeita ja odotellen vastausta DCU:sta. Jännitys ulkomailla asumisesta alkoi kasvaa ja hain ahkerasti tietoa Dublinista ja Irlannista. Netin hakukoneet olivat erittäin auttavaisia tässä asiassa. Irlannin pitkä historia on kiehtova ja siinä on paljon samoja piirteitä kuin Suomen historiassa. Minulla oli siis erittäin paljon aikaa odotella vastausta hakemukselleni.

Kevät kului ja kesäkuukin oli jo vaihtunut enkä ollut saanut mitään uutta tietoa DCU:sta. Edes arviota odottamisen kestosta en saanut. Aloin huolestua, oliko posti vienyt hakemustani perille vai oliko se hukkunut jonnekin muualle. Sain Dublinista kirjeen vasta pari päivää ennen juhannusta. Minut oli hyväksytty opiskelijaksi ja voin hyvillä mielin jatkaa kesääni, joka kuluikin Englannissa työharjoittelussa.

Kaksi viikkoa ennen Dubliniin lähtöä palasin Suomeen hoitamaan vielä viime hetken järjestelyjä ja sen jälkeen alkoi 22 tunnin matka Tampereen ja Lontoon kautta Dubliniin. Ryanair ei vielä tuolloin lentänyt suoraan Tampereelta Dubliniin, mikä viivästytti lentoani usealla tunnilla. Myös painorajat matkatavaroissa olivat niin pieniä että sain vielä maksaakin melkoisesti ylimääräistä ennen kuin pääsin koneeseen. Perillä matkalaista hieman väsytti.

3 Perillä

3.1 Asunto

En ollut hakenut opiskelija-asuntoloista itselleni huonetta, koska ne ovat mielestäni aivan liian kalliita opintotuella ja -lainalla maksettavaksi ja halusin asunnon, joka olisi yliopiston ulkopuolella. Saavuin Dubliniin lauantai-iltana 16. syyskuuta ja olin varannut eräästä keskustan hostellista vuoteen kahdeksi yöksi, jotta saisin kunnolla aikaa hoitaa asuntoasiat kuntoon. Sunnuntai-iltana menin hostellin oleskeluhuoneeseen, jossa oli nettiyhteys ja aloin etsiä www.daft.ie -sivustosta (erittäin kattava ja kannattava vuokrakohteiden valikoima) itselleni soluasuntoa. Hain yhden hengen huonetta, tarkistin muutaman talon sijainnin kartalta ja otin puhelinnumeroita muistiin. Ensimmäinen asunto, johon soitin, sijaitsi yliopiston vieressä ja siinä oli vielä vapaa huone. Sovin samalle päivälle tapaamisen. Vuokraemäntä kuulosti mukavalta enkä soittanut vielä muista asunnoista. Tapaamisessa kaikki meni erittäin hyvin. Tulin toimeen irlantilaisen vuokraemännän kanssa ja tapasin myös talossa asuvan espanjalais-saksalaisen tytön. Talo oli muutenkin hyväkuntoinen ja hyvällä paikalla. Muutin taloon samana iltana. Olin erittäin onnekas. Jos ei aio opiskelija-asuntolaan mennä, niin Suomesta käsin on mahdotonta saada yksityiseltä vuokrattua mitään; täytyy olla itse paikalla ja valmiina tapaamiseen vaikka heti.

Vuokra: 365€/kk + 20€ laskuihin (vrt. opiskelija-asuntolat)

Talo: 3 muuta asukasta, yhteinen keittiö/olohuone, wc, kylpyhuone, takapiha, kalustettu huone (jopa vuodevaatteet oli tarjolla)

Sijainti: Yliopistoon 10 min kävellen, keskustaan 20-30 min bussilla (DCU:n vierestä kulki busseja koko ajan ja kaikki menivät keskustaan, vuoden 2007 alussa lippu keskustaan oli 1,40€)

Lähellä: Kaksi pientä kauppaa ja yksi suuri pubi

3.2 Koulu

DCU oli erittäin mukava opinahjo. Siellä on noin 10000 opiskelijaa ja kampus on sen vuoksi erittäin suuri. Tämä 80-luvulla perustettu yliopisto on Dublinin huippua eri tilastoissa. Parempaa ja ajankohtaisempaa tietoa saa osoitteesta www.dcu.ie.

Sain valita kursseja kahdesta eri laitoksesta: School of Electronic Engineering ja School of Computing. Valitsin itselleni kursseja, jotka sopisivat mahdollisimman hyvin omaan opintosuunnitelmaani. Näistä kurssivalinnoista olin kuullut aikaisemmin, että olisi jopa ylitarjontaa joissakin aineissa, mutta valitessani opintoja huomasin, että tehtävä oli erittäin vaikea, koska sopivia kursseja ei tuntunut löytyvän helposti ja nekin menivät useasti päällekkäin lukujärjestyksestä tehdessä. Kaikista kursseista kuitenkin sai tietoa melko hyvin koulun nettisivuilta ja kurssien opettajilta.

Luennot olivat erittäin mielenkiintoisia aiheesta riippumatta, koska kielenä oli englanti – siis irlantilaismurteella höystetty ”pikaenglanti” – joten luennon seuraaminen oli hieman haastavampaa, mutta ei suinkaan mahdotonta.

3.3 Vapaa-aika

Ensimmäinen kosketukseni Dublinin keskustaan tapahtui heti ensimmäisenä iltana, kun kävelin koko keskustan läpi etsiessäni hostelliani. Oli ilta ja kaikki kaupungin valot loistivat upeasti Dublinin läpi virtaavan Liffey-joen pinnasta. Tiesin, että minun on tultava sinne takaisin niin pian kuin mahdollista.

Vapaa-aikani kuluikin lähinnä ystävieni kanssa kaupungilla tai kotona kämppisten kanssa. Kävimme muutaman kerran elokuvissa ja aika useasti pubeissa, joita erään arvion mukaan olisi Dublinissa jopa useita tuhansia. Tupakointikielto sisätiloissa vain korosti entisestään sitä hienoa ja niin erilaista tunnelmaa Suomen iltaelämään verrattuna, että koti-ikävästä ei tarvinnut siinä mielessä paljon välittää. Eikä mikään ole hienompaa kuin istahtaa kodikkaan pubin pöydän ääreen ihmisten hälinässä ja maistaa ensimmäinen hörppy Irlannin ylpeyttä, Guinnessia.

Meille muodostui ystäväporukka, joka koostui ainoastaan vaihto-opiskelijoista. Olisi tietysti ollut hienoa tutustua enemmän myös paikallisiin asukkaisiin, koska he olivat erittäin kohteliaita ja hyväntuulisia ihmisiä. Koko opiskeluaikanani en nähnyt yhtään tappelua pubeissa tai kaduillakaan ja jos halusi neuvoja jossakin asiassa, niin apua sai todella helposti vain kysymällä vastaantulijoilta. Tämä ei varmasti onnistuisi jokaisessa suurkaupungissa yhtä hienosti.

Ainoa huono asia, jonka olin kuullut Dublinista, oli suuri sateen määrä. Tämä ei pitänyt paikkansa, vaan sää oli erittäin suotuisaa koko syksyn uuteen vuoteen asti. Oli useita päiviä, jolloin ei satanut ollenkaan ja taivas oli pilvetön. Ne päivät oli hyvä hyödyntää kaupungilla kulkemiseen, kuvaamiseen ja ihmettelemiseen.

Kävimme muutaman ystävän kanssa eräänä viikonloppuna Belfastissa, Pohjois-Irlannissa. Sinne pääsi bussilla opiskelijahintaan (17,00€ meno-paluu) ja sen tunnelma oli täysin erilainen kuin Dublinissa. Brittiläisyys huokui jokaisesta ilmansuunnasta arkkitehtuurin, autojen ja punttien ansiosta. Tuli hyviä muistoja mieleen edellisen kesän työharjoittelusta Englannissa, koska kaikki asiat tuntuivat kohtalaisen tutuilta. Se viikonloppu oli mukava kokemus.

En käynyt paljon Dublinin ulkopuolella matkailemassa, mikä harmittaa näin jälkikäteen ajateltuna. Dublinissa on kuitenkin erittäin paljon nähtävyyksiä, joiden kokemiseen tarvitaan myös yllättävän paljon aikaa. Keskustan Trinity College oli hieno paikka vieraila, samoin Dublin Castle, Christ Church ja Guinness Storehouse, joka on siis Guinnessin panimo, ja jonka ylimmästä kerroksesta on näkymä Dublinin ylle. Myös musiikin ystävälle oli jotenkin erikoista käydä U2:n omistaman hotellin pubissa.

Kannattaa hankkia Dublinista kertova taskukokoinen opaskirja, jossa on lueteltu paljon hyviä paikkoja käydä.

3.4 Eläminen

Dublin on täynnä vaatekauppoja, ostoskeskuksia ja ruokakauppoja. Näistä ruokakaupoista käytin eniten ehkä Lidl'iä, koska se oli ehdottomasti halvin ja sieltä sai ainoana paikkana kunnon ruisleipää, eikä tarvinnut koko ajan syödä valkoista paahtoleipää. Tietysti samat ongelmat näkyivät olevan myös Irlannin Lidl-henkilökunnalla, joka oli erittäin masentuneen oloinen aina. Tämän vuoksi oli välillä vaikea mennä sinne ostoksille. Toinen, paremmin varustettu suuri ruokakauppa oli Tesco, jota käytin myös ahkerasti. Hintataso oli hieman korkeampi, mutta laatu oli hyvä.

Asuntoni lähellä ja miltei jokaisessa kadunkulmassa oli joko Londis, Spar tai Centra, joista sai suurimpaan hätään ruokaa ja juomaa. Niiden yhteydessä oli yleensä paikallinen Alko eli off licence-myymäla ja jos ei sitä ollut, niin kaupasta sai aina vähintään viiniä. Myös raha-automaatti löytyi suurimmasta osasta kauppoja, mikä helpotti todella paljon (Visa Electron ei nimittäin toimi pubeissa).

Sitä asiaa ei voi vähätellä, että Irlanti on jopa Suomeen nähden todella kallis valtio. Elintarvikkeet ovat paljon kalliimpia kuin Suomessa, mikä on tietysti huono asia opiskelijalle, mutta täytyy muistaa, että se maksaminen kannattaa, koska vaatekaupoista löytyy sitten vastapainoksi paljon halvempia vaatteita kuin kotimaasta.

Vaikka hinnasta on tässä nyt puhuttu, niin haluan silti mainita, että Dublin on pullollaan upeita kahviloita ja ravintoloita, joissa tuli käytyä useasti. Näitä on lueteltu myös aiemmin mainitsemassani Dublinin opaskirjassa.

4 Lähtö koittaa taas

Varasin lentoliput Suomeen joskus marraskuun aikana, ja koska lähtöni oli tammikuun lopussa, Ryanair oli jo alkanut lentää Dublinista suoraan Tampereelle. Tässä vaiheessa ajattelin jo, että minulle varmasti iskee se masennus, josta kaikkia vaihtoon lähtijöitä oli varoitettu. Olin tottunut hyvin sikäläiseen elämäntyylisiin ja olin saanut paljon hyviä ystäviä. En kuitenkaan kokenut sitä niin raskaaksi kuin luulin.

Koulun suhteen marraskuu ja joulukuun alku olivat kiireistä aikaa. Koska luentoja ei ollut kuin hieman yli kymmenen tuntia viikossa, niin kursseihin liittyvät harjoitustyöt olivat kohtalaisen suuria ja vaativia ja niiden palautuspäivämäärät olivat joulukuun puolivälissä. Tämä piti minut kiireisenä ja aika tuntui kuluvan nopeammin kuin siihen asti.

Kävin joulun aikaan hieman yli viikon Suomessa ja sitten vielä pikaisen, kuukauden mittaisen reissun Irlannissa suorittamassa tentit. Tammikuun puolivälin jälkeen alkoi sitten se pienoinen masennuskausi. Myös pari muuta ystävääni teki lähtöä samaan aikaan ja ryhmämme oli hajoamassa. Oli monia hyvästelyjä ja ”viimeisiä iltoja”, jotka tuntuivat raskailta. Aika ei ollut kerinnyt kullata muistoja Suomesta, joten siihen samaan elämään palaaminen tuntui pahalta. Nämä tunteet olivat tietysti hieman liioiteltuja.

Lentoni lähti aamulla 7.30, joten olin edellisenä iltana tilannut taksin asunnolleni aamuksi, koska busseja ei vielä niin varhain kulje. Muutama ystäväni tuli kanssani lentokentälle ja heitimme vielä viimeiset hyvästit ja vitsit toisillemme ja niin alkoi 13 tuntia kestävä paluumatkani takaisin Ouluun ja omaan asuntooni.

5 Neljä ja puoli kuukautta takana

Suomessa oli kylmä ja paljon lunta, kun tulin takaisin, mikä on mukavaa, koska pidän talvesta ja sitä ei ollut Irlannissa. Olisin mielelläni jäänyt sinne vielä kevääksikin, mutta ajattelin, että siinä menisi liikaa rahaa. Olen ollut yhteydessä Dublinissa saamiini ystäviin ja matkakuumeeni on suuri. Tuo syksyn kokemus todella toi minusta esiin puolia, joiden olemassaolosta en tiennyt mitään. Mielestäni olen jopa muuttunut hieman ja ainakin näkemykseni maailmasta on avartunut erittäin paljon. Vaihtoopiskelu on kyllä kannattava kokemus ja voisin suositella sitä kaikille. Kaupunkina ja opiskelupaikkana Dublin valitettavasti päihittää Oulun mennen tullen. Uusi matka jonnekin siintää jo näköpiirissä.